

Franciscus Johannes Augustinus (Frans) Moussault is in 's Hertogenbosch geboren op 24 oktober 1930.

Hij werd op 10 mei 1940 geïnstalleerd als welp. Zijn groep was verbonden aan de St. Leonardusparochie. Mgr. Ras was hier kapelaan. Hij was actief bij de Scola Cantorum van de basiliek van Sint Jan,

Voor 's-Hertogenbosch kwam de bevrijding op 26 oktober 1944. Maar ook na de bevrijding vielen er nog slachtoffers, bij voorbeeld door de ontploffing van nog overal verspreid liggende munitie.

Bram Lafeber, bijna 12 jaar oud, en Frans Moussault, bijna 14 jaar oud, speelden op 11 november van dat jaar buiten op straat. *'Door een noodlottig ongeval tijdens hun spel'*, zoals dat in de overlijdensadvertentie werd gemeld, overleden zij. Op hun grafzerk op het kerkhof in Orthen is iets over dit ongeval te zien. Het natuurstenen reliëf toont twee knielende jongens met tussen hen in een granaat. Boven deze jongens staat een gebogen engel met gespreide vleugels in een beschermende houding.

Onder andere zijn vriendjes van de welpen begeleiden hem naar zijn laatste rustplaats.

Meer informatie

[Bossche Encyclopedie | Frans Moussault \(bossche-encyclopedie.nl\)](http://bossche-encyclopedie.nl)

[Grafmonument van Bram Lafeber en Frans Moussault - Wikipedia](https://nl.wikipedia.org/wiki/Grafmonument_van_Bram_Lafeber_en_Frans_Moussault)

[Moussault, Frans - TracesOfWar.nl](http://TracesOfWar.nl)

[Detail | Collecties Erfgoed 's-Hertogenbosch \(deventit.net\)](http://deventit.net)

Brabants Dagblad, 2 mei 1991

Gedenk in Uwe gebeden de Ziel van
Frans Moussault

geboren te 's-Hertogenbosch 24 October 1930, die den 11den November 1944, ruim twee weken na de bevrijding van zijn geboortestad, op de jeugdige leeftijd van 14 jaren met zijn speelmakker Bram Lafaber, tijdens hun spel, door onze Hemelse Vader in de vreugden van het Eeuwig leven werd opgenomen, nadat hij des morgens in de Kerk der Eerw. Paters Capucijnen met veel godsvrucht en toewijding de H. Mis had gedend en Jezus in de H. Communie had ontvangen.

Zijn vurigst verlangen was eenmaal als Priestermissionaris Gods Liefde onder de ongelovigen te mogen brengen.

Zijn leraren, zijn vele vriendjes van de Schola Cantorum der Basiliek van St. Jan, van zijn school, van de misdienaren en van de welpen begeleidden hem naar zijn laatste rustplaats op het R.K. kerkhof te Orthen.

Met zijn eeuwigdurende lach toeft hij thans in den Hemel als voorspreker voor zijn ouders, broers, zusje en zijn ontelbaar vele vriendjes. Voortaan spelen Frans en zijn vriendje Bram een hemels spel, waarbij voor hen geen gevaar meer wordt geducht en wachten met ongeduld het ogenblik, dat alle dierbaren de hemelse Heerlijkheid met hen komen delen.

Zoet Hart van Jezus wees onze liefde.
Zoete Lieve Vrouw van Den Bosch bid voor ons.

64. P. 1000000000 1944 1944 1944 1944

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.